

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra LUFTSKIPPEREN OG ATHEISTEN ET DIGT (1852)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm03-shoot-idm140319432663120/facsimile.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind

Hvori med Smæk og Skrub paa hele Sider
Den halve Geistlighed han høvler brav,
Og ei tilvands blot Professorer rider,
Men selv med Sjællands Biskop gjør det af;
Hvori, qua Humanist, paa Dansk han strider
Med Grunde, som en Tydsker ham indgav,
Og mens han en personlig Gud fornægter,
Bidsk for Naturen og Fornuften fegter.

Betragl ham med Respect, den Anton Lange,
Som sandelig er ei at spøge med;
Thi hvis med Pen og Blæk-Horn han vil stange,
Han dig og mig kan gjøre stor Fortred.
Men — hvisker Læseren, nu alt gjort bange —
Hvad gjør Personen her paa dette Sted?
Hvorfor vil han tilveirs nu med Ballonen?
Hvem nøder ham? Mon Følket eller Kongen?

Aldeles Ingen! Hvad der her ham frister,
Er blot det Væddemaal, han sluttet har
Med et Par andre unge Atheister,
For hvem, hvis bort han løb, han blev til Nar.
Da Navn af stærk Aand han kun nødig mister,
Saa trods den Svaghed, som ham selv blev klar,
Trods sin Natur og Lyst, ja trods Fornuften,
Gaaer med sin graa Hat her han op i Luften.

Seer der! Han i Gondolen alt sig sætter,
Hvorfra han overseer den store Plads,
Og skjøndt beklemt han er, det Hjertet leiter,
At vendt mod ham er hvert et Blik og Glas.
Sin Frak han knapper, paa sin Halsklud retter,
Seer op med Briller i Ballønsens Gas,
Og hvide Handsker trækkende paa Hænderne,
Han smiler, nikker, hilser ned til Vennerne.

Dem seer han vel, men ei den unge Pige,
Der bag hans Ryg ta'er frem et Brev og let
I Haanden Montechriste stikker det.
Luftskipperen, som just tilveirs vil stige,
Ta'er imod Brevet uden Ord at sige,
Thi alt hans Fod er paa Gondolens Bræt.
Han Kjæden slipper — raaber: Leve Kongen!
Og opad under Hurra gaaer Ballonen.